

Radically
Naive

~~Extra
City~~

Naively
Radical

Beste bezoeker,

Van harte welkom in Kunsthal Extra City. Wij hechten veel belang aan heldere communicatie over de tentoonstellingen. Aarzel niet de onthaalmedewerker aan te spreken als je vragen of suggesties hebt. Je kan ons ook bereiken via mail (info@extracity.org) of telefoon (+32 3 677 16 55).

Geniet van je bezoek,

het team van Kunsthal Extra City

Dear visitor,

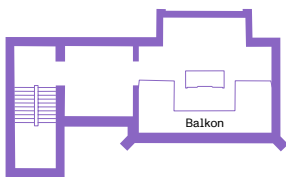
Welcome to Kunsthal Extra City. We are highly committed to ensuring our communication with respect to exhibitions is clear. Please don't hesitate to approach our receptionist should you have any questions regarding the exhibition. Alternatively, you can contact us by email (info@extracity.org) or phone (+32 3 677 16 55).

Enjoy your visit,

the team of Kunsthal Extra City

1. Seyni Awa Camara
2. Gert Verhoeven
3. Katarina Zdjelar
4. Thomas Bellinck
5. Léonard Pongo
6. Iman Issa
7. Helga Davis & Anouk De Clercq
8. Saddie Choua
9. Ben Benaouisse
10. Egon Van Herreweghe
11. Vesna Faassen & Lukas Verdijk

NL *Radically Naive / Naively Radical* capteert een gemoedstoestand ons opgedrongen door het huidige tijdsgewricht. We lijken te zwalpen van kantelpunt naar kantelpunt: 9/11, War on Terror, Arabische Lente, Alt-right, #MeToo, migratiestromen, Trump, #BLM, de permanente dreiging van klimaatverandering, ... Is COVID-19 de finale doodsteek en gaan we kopje onder? Verdrinken we in polarisering? Of rechten we onze rug tegen de stroom van cynisme?

In een open tentoonstelling zonder vooropgezette these wil *Radically Naive / Naively Radical* het begrip naïviteit opwaarderen. Doen, eerder dan analyseren. Maken, eerder dan ontwerpen. Tijd voor risico en twijfel. In onze gefragmenteerde wereld waar de illusie van controleerbaarheid veelal centraal staat, is onbevangen openheid misschien wel de krachtigste daad van verzet.

Wat betekent het om radicaal naïef te zijn? Of naïef radicaal? Tussen de twee woorden ontstaat er een creatieve denkruimte die ons toelaat de rol van kunst in de samenleving te bevragen. Deze tentoonstelling is een zoektocht naar institutionele betekenis, het (im)materiële karakter van kunst, culturele eigenheid en artistieke autonomie. Thema's die de kunsthall de komende jaren verder zal uitdiepen in toekomstige projecten.

Radically Naive / Naively Radical markeert de start van Kunsthall Extra City op een nieuwe locatie, de voormalige Dominicanenkerk en -kapel. Een plek waar de context allesomvattend is, waar al betekenis ronddwaalt voordat er ook maar een kunstwerk in staat. De kunsthall nodigt kunstenaars uit om zich hierin te begeven. Doelbewust plaatsen ze zich zo in een post(?)religieuze, post(?)koloniale, post(?)feministische en post(?)materialistische wereld.

EN *Radically Naive / Naively Radical* captures the state of mind foisted on us by the present era. An era in which we seem to be drifting from tipping point to tipping point: 9/11 and the so-called War on Terror, the Arab Spring, the alt-right, #MeToo, the migration crisis, Trump, #BLM, the constant threat of climate change ... Is COVID-19 the final nail in the coffin? Do we now submit to the sea of polarisation? Or do we stand strong against the tide of cynicism?

In an open exhibition without any imposed thesis, *Radically Naive / Naively Radical* seeks to positively re-evaluate the notion of naivety: doing over analysing, making over designing. It's time for risk and doubt. In our fragmented world, where the illusion of control often reigns supreme, unabashed openness is perhaps the most powerful act of resistance.

What does it mean to be 'radically naive'? Or 'naively radical'? Between the two words we can find room for creative thought, a mental space in which to question the role of art in society. This exhibition is a search for institutional meaning, for the (im)material character of art, for cultural uniqueness and artistic autonomy. Themes that the Kunsthall will explore further over the coming years through its future projects.

Radically Naive / Naively Radical marks the start of Kunsthall Extra City's tenure at its new location, the former Dominican Church and Chapel. A place whose context is all-encompassing, where meaning is present even before a single artwork is added. The Kunsthall invites artists to occupy this space. Consciously they situate themselves in a post(?) -religious, post(?) -colonial, post(?) -feminist and post(?) -materialistic world.

NL *Anara agnilie* is een van de meest recente sculpturen van keramist Seyni Awa Camara. Haar werken bestaan uit gebakken klei en vertrekken vanuit een mix van mystieke en persoonlijke ervaringen. Als een soort half dier, half mens, kijken ze ons recht aan en dwingen ons tot een innerlijke conversatie over identiteit, vruchtbaarheid, exotisme en culturele appreciatie. Camara groeit op in een gezin van keramisten, maar anders dan uit utilitaire producten bestaat haar praktijk uit autonome sculpturale werken. Haar eigzinnig oeuvre vertrekt weliswaar van natuurelementen, mythes en legendes, toch refereren de gebruikte sculpturale vormen niet rechtstreeks naar culturele uitingen uit haar omgeving.

Het werk van Camara werd reeds wereldwijd getoond in vooraanstaande musea. Het meest in het oog springt haar plaats binnen de tentoonstelling *Magiciens de la Terre* in Centre Pompidou, Parijs in 1989. Dit was een van de eerste grote tentoonstellingen in het Westen die trachtte een inclusieve en anti-etnocentrische visie op niet-Westerse kunst te hanteren. Maar ondanks die vroege poging wordt haar werk tot op de dag van vandaag nog regelmatig verkeerdelijk als primitief, totemistisch of folkloristisch beschouwd. Wat betekent het om naar een kunstwerk te kijken als je de onderliggende culturele codes niet kan lezen? Is naïeve openheid voor het onbekende misschien de noodzakelijke vereiste om schoonheid te kunnen ervaren?

Seyni Awa Camara (SEN, ca. 1945) woont en werkt in Bignona, Senegal.

EN *Anara agnilie* is one of ceramicist Seyni Awa Camara's most recent sculptures. Her works consist of fired clay and are based on a combination of mystical and personal experiences. Seemingly part-animal, part-human, they look right at us and force us to have an internal conversation about identity, fertility, exoticism and cultural appreciation. Camara grew up in a family of ceramicists, but her practice consists of autonomous sculptural works rather than utilitarian products. Though her unique oeuvre takes inspiration from natural elements, myths and legends, the sculptural forms she uses do not refer directly to cultural expressions from her environment.

Camara's work has previously been exhibited at leading museums across the globe. Most striking is her participation in the exhibition *Magiciens de la Terre* (1989) in Centre Pompidou, Paris. This was one of the first large exhibitions in the West that attempted to adopt an inclusive and non-ethnocentric vision of non-Western art. But despite this early attempt, her work is still regularly viewed incorrectly as primitive, totemistic or folkloric. What does it mean to view an artwork when you are incapable of reading the underlying cultural codes? Is naive openness to the unknown perhaps a prerequisite for being able to experience beauty?

Seyni Awa Camara (SEN, ca. 1945) lives and works in Bignona, Senegal.

Bestaat uit: sculptuur van gebakken klei. / Artwork comprises: sculpture in fired clay. • Bruikleen: Galerie Baronian Xippas, Brussel. / Loan from: Galerie Baronian Xippas, Brussels.

NL De sculpturen uit de serie *Kamasutra* (2021) van Gert Verhoeven twijfelen openlijk of ze willen refereren aan de originele Kama Sutra (ca. 200 n. Chr.) of aan de Westerse parodiëring ervan. De oorspronkelijke verzameling van hindoeïstische teksten door Mallanaga Vatsyayana beschrijft manieren om lichaam en geest te laten samenvloeien.

Gert Verhoeven hanteert de verlorenwasmethode om deze bronzen sculpturen te realiseren. Bij deze techniek wordt doorgaans een positieve mal gemaakt uit was. Verhoeven gebruikt in de plaats daarvan plasticen buizen en manden als gietvorm. Het roze plastic versmelt met het brons en resulteert in 64 bronzen beelden, naar analogie met de 64 posities uit de Kama Sutra. In de tentoonstelling worden enkele van deze amorfe lichamen getoond, waarbij het roze plastic versmolten is met het brons, tot er een soort blauw-turquoise huid overblijft. Twee lichamen die samenvloeien, copulatie en transmissie, waarbij toeval een belangrijke rol speelt.

Gert Verhoeven (BE, 1964) onderzoekt de plaats van kunst in een sociale omgeving en refereert daarvoor zowel aan de brede kunstgeschiedenis als aan de wereld daarbuiten. Zijn complex, cryptisch oeuvre bestaat uit tekeningen, video's, installaties en sculpturen. Verhoeven woont en werkt in Brussel.

EN The sculptures in the series *Kamasutra* (2021) by Gert Verhoeven are intentionally ambiguous regarding whether they refer to the original Kama Sutra (ca. 200 CE) or the Western parody of it. The original collection of Hindu texts by Mallanaga Vatsyayana describes ways of reconciling body and soul.

Gert Verhoeven uses the 'lost-wax' casting method to realise these sculptures in bronze. With this technique, a positive cast is usually made in wax. Here, Verhoeven uses plastic tubes and baskets as moulds. The pink plastic melts into the bronze and results in 64 bronze statues, analogous to the 64 positions of the Kama Sutra. A number of these amorphous bodies are displayed in the exhibition, the pink plastic having melted into the bronze to produce a sort of blue-turquoise skin. The coalescing of two bodies—copulation and transmission—with coincidence playing an important role.

Gert Verhoeven (BE, 1964) investigates the social context of art and in doing so refers both to the broad history of art as well as the world beyond it. His complex, cryptic oeuvre consists of drawings, videos, installations and sculptures. Verhoeven lives and works in Brussels.

1. *Die Gedrehte Stellung.*
2. *Die Erhobene Stellung.*
3. *Die Halbgepresste Stellung.*
4. *Der Gespaltene Stellung.*
5. *Die Elefantstellung.*
6. *Die Kuhstellung.*

Bestaat uit: plastic, katoen, yogamat, RVS dienschotel, brons. / Artwork comprises: plastic, cotton, yoga mat, stainless steel serving tray, bronze.

NL ***Not A Pillar Not A Pile (Dance for Dore Hoyer)*** is een video-installatie van Katarina Zdjelar gebaseerd op archiefmateriaal van een dansstudio voor vrouwen, opgericht in het naoorlogse Dresden door Dore Hoyer (1911–1967). Hoyer was choreograaf, expressionistisch danser, (proto)feminist en baseerde haar choreografieën op het werk van grafisch kunstenaar Käthe Kollwitz (1867–1945). Katarina Zdjelar verzamelde een internationale groep dansers en activisten om een videowerk te maken dat vertrekt van de erfenis van Hoyer en Kollwitz. Allen delen ze een afkeer van geweld en elitarisme, en voelen ze een grote empathie voor de minder geprivilegieerde medemens.

In de kostuums van de dansers verwerkt Zdjelar patronen gecreëerd door vrouwelijke arbeiders van de legendarische Pausa textiel-fabriek in Duitsland, wiens antifascistisch verzet tijdens de Tweede Wereldoorlog resoneert met dat van Hoyer en Kollwitz. In de vloersculptuur komen vormen terug die refereren aan het grafisch werk van Kollwitz. Het resultaat is een installatie waarin lichamen elkaar ontmoeten in een ruimte van mogelijkheden en verzet terwijl ze ons wijzen op de fragiele kracht die voortkomt uit collectieve actie.

Katarina Zdjelar (SRB, 1979) werkt voornamelijk met film en installatie. Stem, muziek, geluid en taal vormen de kern van haar praktijk. Ze representeerde Servië in de 53ste biënnale van Venetië en is momenteel hoofddocent aan het Piet Zwart Instituut te Rotterdam waar ze ook woont en werkt.

EN *Not A Pillar Not A Pile (Dance for Dore Hoyer)* is a video installation by Katarina Zdjelar based on archival material from a dance studio for women founded in post-war Dresden by Dore Hoyer (1911–1967). Hoyer was a choreographer, expressionist dancer and (proto-)feminist. She based her choreographies on the work of graphic artist Käthe Kollwitz (1867–1945). Katarina Zdjelar assembled an international group of dancers and activists to create a video work that takes its lead from the legacy of Hoyer and Kollwitz. All three artists reject violence and elitism and feel a great empathy for their less privileged fellow humans.

In the costumes of the dancers Zdjelar incorporated patterns created by female labourers from the legendary German textile factory Pausa, whose anti-fascist resistance during World War Two resonates with that of Hoyer and Kollwitz. Shapes can be observed in the floor sculpture that refer to Kollwitz's graphic work. The result is an installation in which bodies encounter each other in a space of possibilities and resistance, making us aware of the fragile power that arises out of collective action.

Katarina Zdjelar (RS, 1979) works mainly with film and installation. Voice, music, sound and language are also important in her practice. She represented Serbia in the 53rd Venice Biennale and is currently a core tutor at the Piet Zwart Institute in Rotterdam, where she also lives.

Bestaat uit: video-installatie, geluid en een houten vloersculptuur. / Artwork comprises: video installation, sound and wooden floor sculpture.

Foto / photo: Laura Van Severen

NL **Wat als we een mensenjachtmuseum zouden bouwen? Hoe zou dat eruitzien en wie zouden we er aantreffen? Voor deze installatie, geplaatst in de biechtstoelen van de voormalige Dominicanenkerk, stelt Thomas Bellinck scherp op het jachtinstrumentarium van de 'Europese mobiliteitsmanagementmachine', die de internationale bewegingsvrijheid van sommigen bevordert maar die van anderen illegaliseert. Sinds 2015 voert Bellinck daarover gesprekken met zogeheten 'grensmanagers', mensen die bij verschillende instituten en agentschappen van de EU werken. De originele audio-opnames van deze gesprekken mogen niet naar buiten gebracht worden. Als bezoeker wordt je luistervinkend getuige (en medeplichtige) van re-enactments van drie van deze gesprekken.**

Theatermaker Thomas Bellinck (DE, 1983) toont zijn werk hier voor het eerst binnen de context van een tentoonstelling. Hij studeerde in 2009 af aan het RITCS en is sinds 2017 verbonden aan KASK / School of Arts Gent, waar hij medeoprichter is van de *School of Speculative Documentary*. Bellinck woont en werkt in Brussel.

What if we were to build a Museum of Human Hunting? What would it look like and who would we encounter there? For this installation, set up in the pews of the former Dominican Church, Thomas Bellinck focuses on the hunting toolbox of the 'European mobility management machine', which promotes international freedom of movement for some, while making it illegal for others. Since 2015, Bellinck has held conversations on this topic with so-called 'border managers', people who work at various EU institutes and agencies. The original audio recordings of these conversations are not permitted to be released. As a visitor you become an eavesdropping (and complicit) witness to re-enactments of three of these discussions.

This is the first time theatremaker Thomas Bellinck (DE, 1983) will show his work here in the context of an exhibition. He graduated from the RITCS in 2009 and has been associated with KASK / School of Arts in Ghent since 2017, where he is the co-founder of the *School of Speculative Documentary*. Bellinck lives and works in Brussels.

1. *Human-Hunting*—06:10
2. *Artificial Nose*—06:03
3. *Data-Subject*—05:30

Bestaat uit: site-specifieke installatie met geluid, gordijnen, diverse objecten en teksten / Artwork comprises: site-specific installation with sound, curtains, various objects and texts

Artistieke leiding / Artistic direction: Thomas Bellinck • Dramaturgie / Dramaturgy: Said Reza Adib, Esther Severi • Productie / Production: Kaat Balfort, Sandra Raes Oklobdzija • Opnamestudio / Recording studio: De Kiem • Geluidsmontage / Sound engineering: Pierre-Alexandre Lampert, Lars Morren • Technische leiding / Technical direction: Arthur De Vuyst • Vertaling / Translation: Jodie Hrubby • Stemmen / Voices: Thomas Bellinck, Edoardo Ripani, Yaël Steinmann, Jeroen Van der Ven

Geproduceerd door / Produced by: Kunsthal Extra City, ROBIN • Met de steun van / With the support of: de Vlaamse Overheid, KASK / School of Arts Gent, VGC • Verbonden aan het werk van / Indebted to the work of: Simone Browne, Grégoire Chamayou, Mahmoud Keshavarz, Joseph Pugliese, Tyler Parry, Charlton Yingling • Met dank aan / Special thanks to: Kristien Borgers, An Breugelmanns, Andrea Kränzlin, Celine van der Poel

NL

Fotograaf Léonard Pongo trekt al jaren door de rijke diversiteit aan landschappen in de Democratische Republiek Congo. Het werk in deze tentoonstelling bestaat uit een industrieel geweven tapijt gemaakt van polyester, viscose en lurex. Het tapijtwerk is gemaakt op basis van een geflitste foto van het plafond van een grot vlakbij Mbanza Ngungu in de provincie Kongo Central. Net zoals foto's is ook dit werk een mechanische reproductie van de werkelijkheid. De reeks *Primordial Earth: Inhabiting the Landscape* put inspiratie uit Congolese tradities en Kasai-culturen waarin de mens en het landschap versmelten. Pongo stelt het landschap voor als een personage met een eigen wil en kracht.

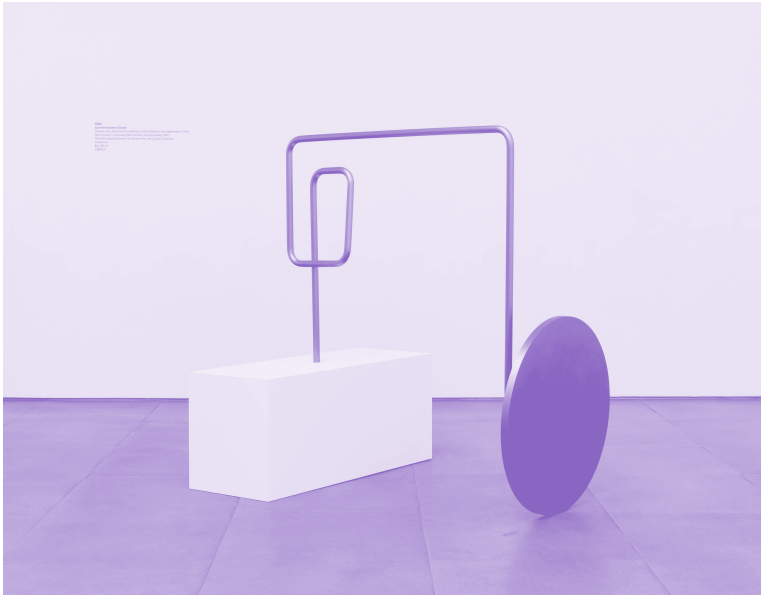
Het werk van Léonard Pongo (BE, 1988) is de voorbije jaren geëvolueerd van meer traditionele documentaire fotografie, naar werk dat vertrekt vanuit de wens alternatieve strategieën te bedenken voor de representatie van Congo. Hij baseert zich hiervoor op kunst en traditionele verhalen uit het land en haar rijke cultuur om zo de gangbare perceptie te keren. Pongo woont en werkt in Brussel en Kinshasa.

EN   Photographer Léonard Pongo has been travelling through the richly diverse landscapes of Congo for years now. His work in this exhibition consists of an industrially woven tapestry made of polyester, viscose and lurex. The carpet is woven to reproduce a flash photo of the ceiling of a cave near Mbanza Ngungu in the province of Kongo Central. Much like a photograph, this work is a mechanical reproduction of reality. The series *Primordial Earth: Inhabiting the Landscape* draws inspiration from Congolese traditions and Kasāi cultures in which humankind is one with the landscape. Pongo presents the landscape as a character with its own will and power.

The work of Léonard Pongo (BE, 1988) has evolved in recent years from more traditional documentary photography to work focused by the desire to find alternative strategies for the representation of Congo. And so, with a view to changing the common perception of Congo, his point of departure is the art and traditional stories from the nation itself. Pongo lives and works in Brussels and Kinshasa.

Bestaat uit: tapijt met Polyester, Viscose en Lurex. / Artwork comprises: tapestry made of polyester, viscose and lurex.

NL **Met de reeks *Heritage Studies* kijkt Iman Issa naar kunstwerken, objecten en structuren uit het verleden in een poging om hun relevantie voor het heden en mogelijk de toekomst te begrijpen. De vier werken in de tentoonstelling zijn stuk voor stuk gebaseerd op bestaande objecten die de kunstenaar aantreft in musea. Deze zijn afkomstig uit verschillende regio's, komen voort uit diverse culturele achtergronden en resoneren met ons huidig tijdsgewricht. Welke objecten worden als erfgoed beschouwd en welke niet? Wat zijn de implicaties van deze keuzes? Issa's werken zijn geen replica's, toch werpen ze dezelfde vragen op als de originelen.**

In haar praktijk gebruikt Issa wel vaker conventionele museumtechnieken. In dit geval zijn het de bijschriften aan de muur die naar de originelen verwijzen en de spanning tussen objecten en woorden opvoeren.

Iman Issa (EG, 1979) woont en werkt in Berlijn.

EN With the displays from her series *Heritage Studies*, Iman Issa studies objects and structures from the past in an attempt to understand their relevance today and possibly in the future. The four displays in the exhibition are each based on existing objects that the artist has encountered in museums. They originate in different regions and cultural backgrounds and resonate with our current times. Which objects are viewed as cultural heritage and which are not? And what are the implications of these choices? Although Issa's sculptures are not exact replicas, they do elicit the same questions as the originals.

In her practice, Issa frequently opts for conventional techniques used in museums. Such as here in the captions, which refer to the originals, heightening the tension between objects and words.

Iman Issa (EG, 1979) lives and works in Berlin.

Heritage Studies #18, 2016 – Koper, tekst in vinyl / Copper, vinyl text

Heritage Studies #22, 2016 – Beschilderd hout, tekst in vinyl / Painted wood, vinyl text

Heritage Studies #23, 2016 – Messing, beschilderd hout, tekst in vinyl / Brass, painted wood, vinyl text

Heritage Studies #37, 2020 – Hout, tekst in vinyl / Wood, vinyl text

Alle werken met toestemming van de kunstenaar, Rodeo Gallery en carlier | gebauer, Berlijn / Madrid. / All artworks courtesy the artist, Rodeo Gallery and carlier | gebauer, Berlin / Madrid.

I'm tired of fighting to be OK,
and I'm so happy to be OK.
Whatever OK costs, I can and
will pay it, and there will still
be plenty left over to be OK for
a long time to come.

NL Helga Davis en Anouk De Clercq werkten in 2020 samen voor *One*, een film als een 21ste-eeuws protestlied. Op vraag van Kunsthall Extra City gingen ze het gesprek aan over een vervolg, gekoppeld aan de radicale naïviteit uit de titel van deze tentoonstelling. Na tal van intense gesprekken was deze uitspraak van Davis bepalend voor het vervolg: "Ik kan me de luxe niet permitteren om naïef te zijn."

Vanuit de frictie met de thema's uit deze tentoonstelling ontstond *OK*, voor het eerst een werk dat ze onder hun beide namen naar buiten brengen. Tekst, stem en intonatie komen centraal te staan. *OK* neemt de verhoudingen tussen Zwart en Wit onder de loep en gaat op zoek naar de essentie van samenwerking en zorg voor de ander.

Helga Davis (VS) is een internationaal gerenommeerde stem- en performancekunstenaar en is stevig geworteld in de realiteiten en bezorgdheden van haar lokale gemeenschap, haar land en de samenleving. Davis woont en werkt in New York.

Anouk De Clercq (BE) exploreert het potentieel van audiovisuele taal om mogelijke werelden te creëren. Recentelijk vertrekt haar werk vanuit het utopische idee van 'radicale empathie'. De Clercq woont en werkt in Berlijn.

In 2020, Helga Davis and Anouk De Clercq collaborated on *One*, a film as a 21st century protest song. On the request of Kunsthal Extra City, they discussed a follow-up piece, linked to the radical naivety of this exhibition's title. After numerous intense discussions, the following statement by Davis proved decisive in what would follow: "I don't have the luxury to be naive."

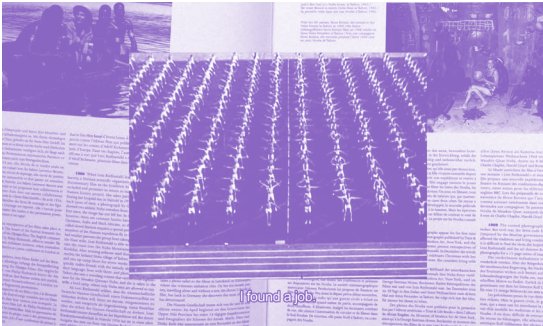
Out of friction encountered with regard to the themes of this exhibition arose *OK*, the first work co-signed by the artists. Central in this piece are text, voice and intonation. *OK* scrutinises the relations between Black and White while searching for the essence of collaboration and caring about the other.

Helga Davis (US) is an internationally renowned voice and performance artist, firmly rooted in the realities and concerns of her local community, her nation and society. Davis lives and works in New York.

Anouk De Clercq (BE) explores the potential of audiovisual language to create new worlds. She has recently based her work on the utopian idea of 'radical empathy'. De Clercq lives and works in Berlin.

Bestaat uit: zwart-witvideo, 16:9, BE/VS, 5'. / Artwork comprises: black-and-white video, 16:9, BE/US, 5'.

Tekst en stem / Text and voice: Helga Davis • Muziek / Music: Vessel • Typografie / Typography: Michaël Bussaer • Animatie / Animation: Thomas De Brabanter • Geproduceerd door / Produced by: Auguste Orts • Met steun van / With the support of: Friends of Auguste Orts Fund, Kunsthal Extra City

NL Met dit videotriптиek bevaart kunstenaar, documentairemaker en schrijver Saddie Choua economische machtsverhoudingen en de rol die racisme, seksisme en sociale ongelijkheid daarin spelen. Choua creëert met gebruik van zeer divers videomateriaal een complex geheel waarin de arbeid van vrouwen centraal staat.

In een van de video's bladert Choua door een boek met foto's van Leni Riefenstahl gemaakt in een Nubisch dorp in de jaren 1960. Onverbloemd schreef Susan Sontag over de 'fascistische esthetiek' van deze foto's. Een andere video toont ons een hedendaagse situatie waarin een vrouw een Thaise massage uitvoert bij een man. Bijna terloops maar uitermate bewust refereert Choua in haar installatie naar de dood van Mawda Shawri, het Koerdisch-Iraakse meisje dat op 17 mei 2018 door een politiekogel geraakt werd. In de centrale video combineert Choua scènes uit twee verschillende films: *La Noire de...* uit 1966 van de Senegalese filmmaker Ousmane Sembène en *Jeanne Dielman, 23, quai du Commerce, 1080 Bruxelles* uit 1975 van de Belgische Chantal Akerman. De gelijkenissen tussen de twee werken zijn opvallend en sommige scènes zijn zelfs bijna identiek.

Het is niet geweten of Akerman en Sembène elkaar ooit gekend hebben en of ze elkaars films gezien hebben. Is het een hommage? Ook inhoudelijk zijn er bijzondere parallellen: Akermans hoofdpersonage is een witte vrouw uit Brussel, een weduwe die voor haar zoon zorgt en zich prostitueert om de eindjes aan elkaar te knopen. Sembène's protagoniste is een zwarte vrouw die uit Dakar verhuist naar Frankrijk om er voor een wit gezin als dienstmeisje te gaan werken. Zowel Sembène als Akerman plaatsen de onderwerping van de vrouw centraal, maar ze kiezen hierbij voor een verschillende ontknoping.

Saddie Choua (BE, 1972), woont en werkt in Brussel.

EN With this video triptych, artist, documentary filmmaker and writer Sadies Choua questions economic power relations and the role that racism, sexism and social inequality play in them. Drawing on remarkably diverse video material, Choua creates a complex whole that centres on the labour of women.

In one of the videos, Choua browses through a book containing photos of Leni Riefenstahl, made in a Nubian village in the 1960s. Susan Sontag wrote in no uncertain terms about the 'fascist aesthetics' of these photographs. Another video shows us a contemporary situation in which a woman is performing a Thai massage on a man. In her installation, Choua refers—almost casually but extremely consciously—to the death of Mawda Shawri, the Kurdish-Iraqi girl who was hit by a police bullet on 17 May 2018. In the central video, Choua combines scenes from two different films: *La Noire de...* (1966) by the Senegalese filmmaker Ousmane Sembène and *Jeanne Dielman, 23, quai du Commerce, 1080 Bruxelles* (1975) by the Belgian Chantal Akerman. The similarities between the two works are striking and some scenes are almost identical.

It is not known whether Akerman and Sembène ever knew each other or saw each other's films. Is Akerman's film paying homage? There are further remarkable parallels in terms of the films' content: Akerman's protagonist is a white woman from Brussels, a widow who cares for her son and prostitutes herself to make ends meet. Sembène's protagonist is a black woman who moves from Dakar to France in order to work as a maid to a white family. Sembène and Akerman's films both centre on the subjugation of their female protagonist but draw different conclusions.

Sadies Choua (BE, 1972), lives and works in Brussels.

Video 1—03:42

Video 2—11:46

Video 3—12:35

Bestaat uit: site-specifieke installatie met drie video's en hoofdtelefoons, twee ingelijste krantenartikelen, planten en schapenvellen. / Artwork comprises: site-specific installation with three videos and three sets of headphones, two framed newspaper articles, plants and sheepskins.

Foto / photo: Chloé Op de Beeck

NL In de performance *Hands Against The Wall* (2018) activeert Ben Benaouisse de tentoonstellingsruimte met een eenvoudige actie. Op een onaangekondigd tijdstip neemt hij één pose aan waarbij hij met zijn handen tegen de muur gaat staan. Wordt deze man gefouilleerd door de politie? Zien we de rug van een Christusfiguur? Of gaat het hier om een icoon van slachtofferschap?

Hands Against The Wall wordt in 2019 aangekocht door het S.M.A.K. in Gent. Daarmee is het de eerste performance die het museum opneemt in haar collectie. In deze tentoonstelling tonen we het protocol dat de kunstenaar samen met het S.M.A.K. opstelde. Kunnen performances verzameld en aangekocht worden? Bestaat *Hands Against The Wall* nu voor de eeuwigheid en wie mag het in de toekomst uitvoeren? Het vastleggen van de richtlijnen dwingt beide partijen om niets in het midden te laten en een standpunt in te nemen.

EN In the performance *Hands Against The Wall* (2018), Ben Benaouisse activates the exhibition space with one simple action. At an unannounced time he assumes a certain pose, standing with his hands against the wall. Is this man being frisked by the police? Are we looking at the back of a Christ figure? Or is the image iconic of victimhood?

Hands Against The Wall was purchased by Ghent's S.M.A.K. in 2019. This made it the first performance to be included in the museum's collection. In this exhibition we show the protocol that the artist drew up together with the S.M.A.K. Can performances really be purchased and collected? Does *Hands Against the Wall* now really exist for eternity and who is permitted to perform it in the future? Establishing the guidelines forces both parties to assume a standpoint that leaves nothing to chance.

Bestaat uit: performance op onaangekondigde tijdstippen, afdruk van het protocol. / Artwork comprises: performance at unannounced times, print-out of the protocol. • Bruikleen: S.M.A.K. Gent. / Loan from: S.M.A.K., Ghent.

NL **De tekeningen die je hier ziet zijn het resultaat van twee performances die Benaouisse uitvoert terwijl hij aan het stuur zit van de bestelwagen van Kunsthal Extra City. De kunstenaar is door de kunsthal ingehuurd als kunsttransporteur. In een tijd waarin financiering van kunstpraktijken langs alle kanten onder druk staat, en waarin kunstenaars veelal aan het kortste eind trekken, zoekt de kunsthal samen met de kunstenaar naar een oplossing. Hoe kunnen kunstenaars de juiste omkadering krijgen om met rust en focus aan hun langetermijnpraktijk te werken?**

Ben Benaouisse (BE, 1971) is kunstenaar, curator en organisator. Via experimenteel theater en dans belandde hij in de performance en beeldende kunstwereld. Centraal in zijn werk staat de poging om politieke, religieuze en culturele patronen te vatten. Recent werk focust op het materialiseren van in essentie immaterieel werk en op het aanjagen van collectiviteit en samenhang binnen de kunstensector. Benaouisse woont en werkt in Gent.

The drawings that you see here are the result of two performances carried out by Benaouisse while at the wheel of Kunsthal Extra City's van. The artist was hired by the Kunsthal as an artwork transporter. In a time when arts funding and artistic practices are under pressure from all sides, and with artists frequently struggling to make ends meet, the Kunsthal is searching for a solution together with the artist. How can artists find the support and context needed to work, with peace and focus, on their long-term practice?

Ben Benaouisse (BE, 1971) is an artist, curator and organiser. He found his way to performance and visual arts via experimental theatre and dance. Central to his work is the attempt to grasp political, religious and cultural patterns. His recent work has focused on the materialisation of essentially immaterial work and the encouragement of collectivity and solidarity within the arts sector. Benaouisse lives and works in Ghent.

Foto / photo: Thomas Min

NL ***Theelichtje*** is een replica van een archetypisch consumptiegoed, vakkundig gemaakt en tien keer groter dan het originele product. Dezelfde materialen (aluminium, paraffine en een katoenen lont) zijn hiervoor gebruikt en de lont wordt op regelmatige tijdstippen aangestoken. *Aromabrander* – met eenzelfde vergrotende factor geproduceerd – wordt in een later stadium aan de tentoonstelling toegevoegd. *Theelichtje* zal erin geplaatst worden en de brander zal gevuld worden met een mix van etherische oliën speciaal voor de gelegenheid samengesteld. Het suggestieve werk zinspeelt op de drang naar rituelen, spiritualiteit en betekenis. Wat is de aantrekkingskracht van dit soort massaal geproduceerde consumptieproducten?

Het werk van Egon Van Herreweghe (BE, 1985) onderzoekt de rol van merken en herkenbare massaproducten uit onze consumentencultuur. Hij doorbreekt de mythe van het artistieke genie met zijn readymade sculpturen, die overigens wel getuigen van het nodige vakmanschap en veelal met de hand vervaardigd zijn. Met zijn suggestieve werken fileert hij zo minutieus het concept 'lifestyle'. Van Herreweghe woont en werkt in Gent.

EN *Theelichtje* ('Tea Light') is a replica of an archetypical consumer product, skilfully copied at a scale ten times larger than the original item. The same materials (aluminium, paraffin and cotton wick) are used in this version and the wick is lit at regular intervals. *Aromabrander* ('Essential Oil Burner')—likewise produced at a larger-than-life scale—will be added to the exhibition at a later stage. The tea light will be placed inside the burner, which will be filled with a blend of essential oils formulated especially for the occasion. This suggestive work alludes to the human thirst for rituals, spirituality and meaning. What is the attraction of this kind of mass-produced consumer product?

The work of Egon Van Herreweghe (BE, 1985) investigates the role of brands and familiar mass-market products from our consumer culture. He casts off the myth of the artistic genius with his so-called 'readymade' sculptures, which in fact attest to a considerable degree of craftsmanship and are most often made by hand. In this way, with his suggestive works he finely dissects the concept of 'lifestyle'. Van Herreweghe lives and works in Ghent.

Theelichtje ('Tea Light'), 2020, Bestaat uit: aluminium, paraffine en katoenen lont / Comprises: aluminium, paraffin and cotton wick

Aromabrander ('Essential Oil Burner'), 2021, Bestaat uit: keramiek, glazuur en etherische oliën / Comprises: ceramic, glaze and essential oils

Met dank aan Marlies Crooijmans voor de constructie van de keramieken aromabrander en Valérie Truyts voor het advies over de principes van aromatherapie. / With thanks to Marlies Crooijmans for the fabrication of the ceramic burner and Valérie Truyts for her advice on the principles of aromatherapy.

NL In het documentaire videowerk *What Surrounds the Words* brengen Vesna Faassen en Lukas Verdijk vijf Antwerpse grassroot-activisten met verschillende achtergronden samen voor een gesprek: Yassine Boubout, Sarah Bekambo, Mirjam Henkens, Sarah El Massaoudi en Ida Dequeecker. Het idee voor het project komt voort uit het boek *Revolutionary Keywords for a New Left* van Ian Parker. Begrippen zoals cis, eco-socialisme, spiritualiteit, queer en verloning worden hierin van denkkaders voorzien. In het gesprek vertrekken ze van hun eigen kernwoorden en praten ze over de strijd die ze elk op hun eigen manier voeren.

Yassine Boubout (BE, 1997) is activist en expert politiegeweld. Sarah Bekambo (BE, 2001) is slam-poetry artiest en studente aan de VUB. Mirjam Henkens (BE, 1991) is leerkracht Nederlands aan anderstaligen en mensenrechtenactivist. Sarah El Massaoudi (BE, 1992) is sociaal werker, activist en actief als onder meer BOEH!-lid en voorzitter van Kif Kif vzw. Ida Dequeecker (BE, 1943) is feminist, activist en medeoprichter van de Dolle Mina beweging in België in 1970.

Vesna Faassen (NL, 1986) & Lukas Verdijk (NL, 1984) studeerden als duo af aan het HISK, Hoger Instituut voor Schone Kunsten. In hun discursieve praktijk treden ze de laatste jaren meestal niet meer zelf op de voorgrond. In 2017 initieerden ze *publiekeacties* als een artistiek publicatieplatform met focus op samenwerking en dekolonisatie. Ze wonen en werken in Antwerpen.

In the documentary video work *What Surrounds the Words* (2021), Vesna Faassen and Lukas Verdijk invite five Antwerp-based, grassroots activists of various backgrounds—Yassine Boubout, Sarah Bekambo, Mirjam Henkens, Sarah El Massaoudi and Ida Dequeecker—to enter into discussion. The idea for the project arose from the book *Revolutionary Keywords for a New Left* (2017) by Ian Parker. In it, terms such as cis, eco-socialism, spirituality, queer and payment are contextualised. The discussion is led around their own keywords, with the participants dissecting the activist causes they each contend with in their own way.

Yassine Boubout (BE, 1997) is an expert in and activist against police violence. Sarah Bekambo (BE, 2001) is a slam poet and student at the VUB. Mirjam Henkens (BE, 1991) teaches Dutch as a foreign language and is a human rights activist. Sarah El Massaoudi (BE, 1992) is a social worker, activist, chair of Kif Kif vzw and an active member of BOEH!, among other organisations. Ida Dequeecker (BE, 1943) is a feminist, activist and co-founder of the Dolle Mina movement in Belgium in 1970.

Vesna Faassen (NL, 1986) & Lukas Verdijk (NL, 1984) graduated as a duo from the HISK in Ghent. In recent years they have largely excluded themselves from the foreground of their discursive practice. In 2017 they initiated *publiekeacties* ('public acts') as an artistic publication platform with a focus on collaboration and decolonisation. They live and work in Antwerp.

Video 1—30:00

Video 2—30:11

Bestaat uit: twee videoprojecties met geluid en hoofdtelefoon. / Artwork comprises: two video projections with sound and headphones.

Vertaling / Translation: Inge Coolsaet • Geluid / Sound: Sjoerd Leijten
• Vormgeving / Design: D-E-A-L • Met steun van / With the support of:
de Vlaamse Overheid, Kunsthal Extra City

Colofon / Colophon

Medewerkers tentoonstelling / Exhibition staff

Curator:

Joachim Naudts

Productie / production:

Zuzanna Rachowska

Technische coördinatie /

Technical coordination:

Gary Leddington

Techniek / Technicians:

Kris Cuyllits, Baldvin Einarsson,

Meriton Maloku

Advies audio & video /

Advice on audio & video:

Willem Corten

Tekst / Text:

Joachim Naudts

Tekstredactie / Text editing:

Annedore van Zalen

Grafisch ontwerp / Graphic design:

Ward Heirwegh

Vertalingen / Translations:

Jonathan Beaton

Met dank aan / Special thanks to

Auguste Orts, carlier | gebauer
Berlin / Madrid, De Kiem
Antwerpen, Rein Deslé, Friends
of Auguste Orts Fund, Galerie
Baronian Xippas Brussel /Knokke,
Janne Gistelinck, KASK / School
of Arts Gent, Leroy Meyer, ROBIN
Brussel, Samuel Saelemakers,
Sint Lucas Antwerpen, S.M.A.K.
Gent, Eline Verstegen, Tom Viaene

Alle kunstenaars en medewerkers
aan de tentoonstelling en
het publiek programma. / All
artists and people working on
this exhibition and the public
programma.

Kunsthall Extra City

Medewerkers / Staff

Administratie & communicatie

assistentie / Administration &

communication assistant:

Joke Desmet

Artistieke coördinatie /

Artistic coordination:

Joachim Naudts

Communicatie / Communication:

Annedore van Zalen

Bookshop & onthaal /

Bookshop & front-of-house:

Paulien Verheyen (coord.),

Justine Grillet

Productie / Production:

Zuzanna Rachowska (coord.),

Youniss Ahamad, Eline Verstegen

Zakelijke coördinatie /

General management:

Simon Smessaert

Technisch team / Technical team:

Gary Leddington (coord.),

Baldvin Einarsson, Kris Cuyllits,

Meriton Maloku

Grafisch ontwerp / Graphic design:

Ward Heirwegh

Website:

Studio RGB

Raad van bestuur / Board

Philippe Aguirre, Caroline Beyne,
Malikka Bouaissa, Anton De Haan,
Nesrine, El Ayadi, Zeynep Kubat,
Koen Stappers (voorzitter),
Jan Verhaert (ondervoorzitter)

Algemene vergadering /

General assembly

Philippe Aguirre, Caroline Beyne,
Malikka Bouaissa, Evert Crols,
Pascal Gielen, Koen Stappers,
Jan Verhaert, Eva Wittocx

Partners

AAIR, Chris Pype, De Ideale
Woning, Flex co., GOM, Kopspel
vzw, Inge Van Ermengem, Nicky
Van Bulck, Rotor, Studio Kuurjeus

Kunsthall Extra City
Provinciestraat 112
2018 Antwerpen

+32 (0)3 677 16 55
info@extracity.org
extracity.org